

ikke havde Myndighed til at tilintetgjøre enhver Beslutning, som Laugthinget tog, men kun enhver Beslutning, som ikke var Lov medholdelig, hvilket er noget ganske Andet. Naar der endvidere ikke udtrykkelig staaer i Lovforslaget, at Laugthinget vil være berettiget til at foretage Skridt mod Amtmanden, naar han i Mellemtiden har afgjort Sager, som han ikke burde have afgjort, saa er det, fordi jeg anseer det for aldeles overflødig; thi, naar det paalægges Amtmanden, at meddele Laugthinget Underretning om disse Sager, skulde jeg mene, at det er Laugthingets Sag at gøre de Skridt, som det maatte finde Anledning til, naar det faaer denne Underretning, og jeg har endog til end mere Sikkerhed for, at Amtmanden ikke skulde overtræde Myndigheden, tilsat i Lovforslaget, hvad der ikke staaer i Communalanordningen for Danmark, at de Hovedregler, som Laugthinget har vedtaget, ikke skulde overholdes af Amtmanden.

Forsaa vidt den ærede Rigsdagsmand for Færøerne gjentagende har meent, at Amtmanden og Provsten ikke burde have Sæde i Laugthinget, saa vil jeg virkelig henstille til ham, om han troer, at det er muligt, at Laugthinget vil kunne besøge Forretningerne, naar der ikke er Embedsmænd tilstede i det.

Grundtvig: Jeg overhører sjelden eller aldrig, hvad der bliver sagt i min Nærvarrelse, og jeg troer, at Thinget har saamange Beviser paa, at jeg kan høre, at jeg ogsaa tør paakalbe dets Vidnesbyrd; men jeg har vistnok heller ikke tillagt den høitærede Minister Andet, end hvad han har sagt, thi Forskjellen mellem vore Ord og Tanker beroer jo ene derpaa, at jeg ikke anseer en saa stor Embedsmyndighed, som den høitærede Minister vil have, for nødvendig. Dernæst maa jeg, med Hensyn til, hvad jeg har sagt om Savn, bemærke, at, naar der paa den ene Side gives Amtmanden Rettigheder, men ikke paa den anden Side indskræpes ham Ansvar, da fattes det Sidste. Den høitærede Minister siger: det behøver ikke at anføres; jeg siger: jeg kan ikke indsee, hvorfor det ene ikke ligesaavel behøver at anføres som det Andet, naar begge

Dele skulle gælde. Andet veed jeg ikke, den høitærede Minister havde at udsætte paa eller at indvende imod, hvad jeg har sagt, og dette behøver vistnok ikke at forsvares med flere Ord.

Da ingen Flere begjærede Ordet, blev det sat under Afstemning, om Lovforslaget skulde overgaae til anden Behandling, hvilket vedtoges eenstemmig med 74 Stemmer.

Formanden: Jeg turde opfordre til at fremkomme med Forslag til Nedsættelse af et Udvalg, hvis Saadant maatte ønskes.

N. Winther: Jeg skal tillade mig at foreslaae et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer, 4 valgte i Afdelingerne og 3 i Salen.

Da intet andet Forslag fremkom, blev N. Winthers ovenstaaende Forslag sat under Afstemning og vedtaget eenstemmigt med 69 Stemmer.

Formanden: Jeg tør forudsætte, at Valgene af de Medlemmer, som skulde vælges i Afdelingerne, ville være foretagne saa betimeligt, at Udsaldet kan være bekjendt imorgen Aften. Som det vil erindres, er der andre Valg, der skulde foretages i Afdelingerne, nemlig af Medlemmer til det Udvalg, der skal nedsættes i Anledning af Indkomstskatloven; jeg tør forudsætte, at Udsaldet af disse Valg vil kunne være bekjendt til samme Tid, i hvilket Fald de Valg her i Thinget, der skulle supplere de to Udvalg, ville kunne foregaae paa Mandag.

Efter Dagsordenen gik man dernæst over til 2den Behandling af Forslag til Lov, hvorved Indfødsret meddeles for forskellige Udlandinge.

(Første Behandling findes i Tidens Nr. 45 Spalte 713; Udvalgets Betænkning i Anhang B Nr. 18 Sp. 252 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet; Lovenfattes i sin Heelhed under Forhandling.

Ordføreren (Grundtvig): Som Udvalgets Ordfører har jeg kun meget Lidet at sige til den korte Betænkning, hvori Udvalget har anbefalet Thinget Antagelsen af nærværende Lovforslag i den Stikkelse, hvori det er tilsendt os fra det andet Thing.